

प्रेषण

मार्गशीर्ष कृष्ण ४ शके १९४२ नक्षत्र मध्या.

स्त्रीशिक्षणाच्या आद्य प्रणेत्र्या



▲ आज
३ जानेवारी.
क्रांतिज्योती
सावित्रीबाई फुले
यांची १९० वी
जयंती.
त्यानिमित्त.....

क्रांतिज्योती सावित्रीबाई या महात्मा जोतिरावांच्या फुले यांच्या पत्नी. त्या जोतिरावांच्या क्रांतिकार्याच्या अधर्मिणी होत्या. शेतकरी, शेतमजूर, दीन-दुबळ्याची मुले, स्त्री-समाज आणि शूद्र, अतिशूद्र यांच्या सेवेचे क्रांतिकार्य असो किंवा केशवपन, बालविवाह प्रतिबंध, विधवा विवाह, सतीची चाल आदी समाजसुधारणेचे विषय असोत, या सर्व कार्यात सावित्रीबाईचा अर्धा वाटा आहे. जोतिरावांच्या विचारांची व आचारांची झेप सर्वसामान्य व्यक्तीच्या व समाजांच्या दृष्टीने पचण्यासारखी व पचवण्यासारखी नव्हती; परंतु सावित्रीबाईनी जोतिरावांचरोबर ही झेप गाठली आणि त्यांच्या प्रत्येक कार्यात त्या तितक्याच जिहेने सहभागी झाल्या.

भारतात स्त्री-शूद्राच्या उद्धार कार्याची सुरुवात जोतिरावांनी केली. स्त्री शूद्राच्या शिक्षणासाठी पोटेंटिडकीने टाहो फोडणारा या देशातील पहिला कैवारी महात्मा जोतिराव फुले आणि या विचाराने भारवून जाऊन तितक्याच नेटाने हे विचार आचारात आणण्यासाठी सावित्रीबाईकडे मुद्दा स्वतंत्र प्रतिभा होती आणि स्वतंत्रपणे कार्य करण्याची आणि विचार मांडण्याची धमक होती. 'जोतिबांची भाषणे' सावित्रीबाईनी संपादित केली. जोतिराव शेकडो सभातून व परिषदांमधून विचारप्रवर्तक अशी भाषणे करत. जोतिरावांबरोबर सावित्रीबाईही बहुतेक ठिकाणी जात व आपले विचार स्वतंत्रपणे मांडत.

सावित्रीबाई एक भाषणात म्हणाल्या, दोन हजार वर्षे शूद्रादी लोकांना श्रेष्ठ लोकांना ज्ञान, संपत्ती आणि सत्ता-यापासून दूर ठेवले. यामुळे परकियांनी देशावर स्वाच्छा करून श्रेष्ठ लोकांना जिंकले. यावरून सावित्रीबाईचेही विचार जोतिरावांप्रमाणेच किती मूळगमी व प्रगल्भ होते यांची कल्पना येते. मूळ प्रेरणा ही आपले पती जोतिराव यांचीच आहे हे

सावित्रीबाईनी स्पष्ट केले होते. त्या जोतिरावांना उद्देशून म्हणतात.

अडाणी जनाचा असे कर्णधार तयांना असे देवसे तद्विचार कृतिवीर होता असा ज्ञानयोगी स्त्रिया-शूद्रांसाठी सदा दुःख भोगी

सावित्रीबाईनीही जोतिरावांबरोबर असताना सभा व परिषदांमधून आपले विचार स्वतंत्रपणे मांडले. विशेषत: जोतिरावांच्या मृत्यूनंतर म्हणजे १८९० नंतर 'सत्योदयक' समाजाच्या कार्याची फार मोठी जबाबदारी सावित्रीबाईवर येऊन पडली. १८९०-१८९७ या त्यांच्या आयुष्यातील उर्वरित काळात सावित्रीबाईनी हे नेतृत्व समर्थपणे केले.

सावित्रीबाईनी 'मातृश्री सावित्रीबाईची भाषणे' या नावाने १८९२ मध्ये 'वृत्सल प्रेस, बडोदा' यांच्यामार्फत शास्त्री महाघट यांनी प्रकाशित केली. त्यांच्या भाषणांच्या विषयात उद्योग, विद्यादान, सदाचरण, व्यसने व कर्ज हे विषय आहेत. या भाषणांवरून सावित्रीबाईच्या व्यक्तिगत विचारांवर चांगलाच प्रकाश पडतो. त्यांची ही भाषणे महाराष्ट्र गाजी साहित्य आणि संस्कृती मंडळाद्वारा 'सावित्रीबाई फुले-समग्र वाड्भय' या ग्रंथात प्रकाशित झाली आहेत.

सावित्रीबाईनी केलेले हे समाजकार्य केवळ स्त्री-शिक्षण व स्त्री स्वतंत्राकरिताच मर्यादित नव्हते तर खण्या अर्थाने मानवास, जगण्याचा मूलमंत्र देणारे चिंतजीव विचार होते. 'माझा जन्म हा शूद्र, कष्टकरी व स्त्री या सर्वांच्या उद्धारासाठीच आहे,' हे त्यांच्या त्यागातून त्यांनी दाखवून दिले आहे.

जगणे आनंदाचे व्हावे
म्हणून विचार समाजाचा करावा
या विचारांना क्रांतीची जोड देवून
तो सार्थकी लावावा.

अनेक क्रांतिकारी विचारांना शब्दरूप देणाऱ्या प्रतिभावंत आद्य शिक्षिका सावित्रीबाई फुले यांना विनम्र अभिवादन!



-प्रा. डॉ. रोशनआरा
सुजित शेख,
छ. शिवाजी कॉलेज,
सातारा.

छत्रपती शिवाजी कॉलेज
सातारा. म्हा. सातारा.

प्राचार्य
छत्रपती शिवाजी कॉलेज
सातारा.